

El grup Cañigueral fa una oferta per «salvar» la planta i els treballadors de Terfrisa a Vilamalla

El grup de Frigorífics de l'Empordà i del Ter demana entrar en liquidació després d'intentar un acord per negociar un deute de més de 100 milions d'euros

Instal·lacions de Terfrisa

Terfrisa, un dels grans grups carnis de Catalunya [catalunya/], ha demanat entrar en fase de liquidació i ja té sobre la taula una oferta d'adquisició de la planta de Vilamalla i els 95 treballadors de la plantilla. Grup Cañigueral [http://www.diaridegirona.cat/tags/canigueral.html] ja ha presentat una proposta per fer-se càrrec del total. Fora de l'operació ha

quedat però la societat comercialitzadora Carns Figueres s.l., que pertany al mateix grup Terfrisa, i que ha presentat ara la sol·licitud del concurs de creditors.

L'advocat Josep Pujolràs, del despatx Roca Junyent, va assenyalar ahir que es tracta d'un «final pactat» i malgrat que «tothom ha de fer renúncies» és una bona proposta que permet salvar els llocs de treball [tags/ocupacio.html]. Sobre la proposta econòmica del Grup Cañigueral, des del despatx de Roca Junyent s'afirma que és «digna», malgrat no revelar la quantitat presentada. De moment, s'ha entregat al jutge en sobre tancat.

El mateix Pujolràs va explicar que des de l'estiu passat el grup Terfrisa estava buscant l'entrada en l'accionariat de nous socis industrials. La companyia, que l'exercici passat va facturar 137 milions, patia des de fa anys tensions de tresoreria a causa del sobreendeutament utilitzat per fer inversions i el minso aprofitament de les seves instal·lacions productives.

Els problemes es remunten a la construcció de la nova planta de més de 100.000 metres quadrats estrenada el 2014 a Vilamalla, on va invertir 57 milions d'euros en els terrenys i les obres de construcció i uns 11 milions més en maquinària. Aquesta inversió s'havia de finançar amb la venda dels terrenys on hi havia les antigues instal·lacions, ubicats a Salt i que es van vendre a Reyat Urbis. La immobiliària va suspendre pagaments i va deixar a deure a Terfrisa més de deu milions d'euros. D'aquesta manera no van aconseguir finançar la gran inversió feta. Per la seva part, Carns Figueres va invertir 15 milions per millorar unes instal·lacions sense tenir els recursos necessaris i va recórrer a préstecs.

El grup va finançar la seva activitat amb descomptes comercials. Com que és una de les empreses del sector

que pagava a més llarg termini els seus proveïdors, també havia d'assumir preus més cars.

Com a resultat es va acumular una gran bossa de deute, que no van ser capaços de pagar. Cal afegir-hi una subocupació de la planta, que actualment treballa a un 40% de la seva capacitat, malgrat ser una de les millors instal·lacions càrnies d'Europa, segons fonts del sector.

Segons Pujolràs, el deute total arriba a 107 milions, uns 74 milions dels quals corresponen a més d'una quinzena de bancs. El principal afectat és el Grup Santander, mitjançant el Popular i el Santander, que acumula uns 18 milions d'euros. Els proveïdors suporten 24 milions de factures impagades.

El despatx Roca Junyent, que està assessorant Terfrisa per refinançar-se, va intentar trobar socis que poguessin entrar en el capital.

Actualment, el 48% de les accions estan a mans de la família Compte, i un altre 25% pertany a una branca dels Casademont que no era propietària de la firma càrnia del mateix nom -que va presentar concurs de creditors i va acabar sent adjudicada a l'aragonesa Pienso Costa-. La resta del capital està repartit entre un gran grup de petits i antics fabricants d'embotits, alguns dels quals ja no tenen activitat.

Amb la idea d'evitar el concurs de creditors, Terfrisa buscava un conveni previ amb la banca, per la qual cosa negociava amb un grup de set entitats. L'objectiu era aconseguir quitances en el deute i participacions en el capital amb un pacte de recompra.

Finalment, el Grup Cañigüeral és qui ha mostrat interès per l'adquisició de la unitat productiva. Primer es va negociar l'entrada com accionista, però finalment s'ha optat per la via de la liquidació. Ara serà l'administrador concursal qui tingui l'última paraula.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/economia/2018/01/12/regio-xinesa-zhangjiajie/889507.html?utm_source=rss